

III Zjazd Sieci Centrów Akwakultury w Centralnej i Wschodniej Europie (NACEE)

W dniach 2-5 maja 2012 r. odbył się III Zjazd NACEE. Organizatorem zjazdu był koordynator naszej sieci, tzn. strona węgierska. Zjazd odbywał się w centrum turystyczno-konferencyjnym w Retimajor wchodzącym w skład gospodarstwa rybackiego „Aranypont” (Złoty Karp). Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie reprezentowali autorzy niniejszej informacji: prof. dr hab. Ryszard Kolman i dr Andrzej Lirski. Pierwszy roboczy dzień zjazdu podzielony był na dwie części. W pierwszej odbyło się posiedzenie Technicznego Komitetu Konsultacyjnego. Otworzył posiedzenie przewodniczący Komitetu – Ryszard Kolman. Przedstawił on uporządkowane propozycje tematyki współpracy nadesłane przez członków NACEE. Na tej podstawie, po ożywionej dyskusji, przyjęto kierunki priorytetowe, wśród których znalazł się również projekt restytucji jesiotra bałtyckiego koordynowany przez nasz instytut. Do zespołu realizującego prace restytucyjne oprócz organizacji już w nim uczestniczących, tzn. Służby Rybackiej z Wilna i Centrum Genetyki i Selekcji Ryb z Ropszy k. St. Petersburga, swój akces zgłosiły GosNIORKh, VNIRO i KG TU. Swoje zainteresowanie pracami w tym kierunku zgłosiła również strona łotewska, reprezentowana przez prezesa Stowarzyszenia Farmerów Łotewskich dr. Augustusa Arensa.

Dalszą część posiedzenia Komitetu zdominowała dyskusja nad możliwościami udziału członków NACEE w projektach finansowanych przez Unię Europejską. Przez stronę węgierską, najbardziej zaangażowaną w realizację takich projektów, została przekazana informacja o możliwościach i uwarunkowaniach uczestnictwa, z której wynikało, że tworzenie konsorcjum badawczego musi się opierać na doświadczeniach współpracy między potencjalnymi jego członkami, ukierunkowanych na aktualnie priorytetową tematykę. Podsumowując tę część dyskusji przewodniczący zaapelował o zintensyfikowanie współpracy dwu- i wielostronnej pomiędzy członkami NACEE. Praktycznym efektem tego apelu była między innymi rewitalizacja projektu restytucji sterleta dnieszczańskieg o opracowanego niegdyś przez nasz instytut oraz Instytut Gospodarki Rybackiej z Kijowa. Do tego projektu zgłosił swój akces Kiszyniowski Oddział Państwowego Przedsiębiorstwa Badawczo-Produkcyjnego

Fot. 1. Polska delegacja na III zjazd NACEE w Retimajor na Węgrzech.

„Akwakultura Mołdawii”. Zaowocowało to podpisaniem stosownej umowy o współpracy pomiędzy Instytutem Rybactwa Śródlądowego a przedsiębiorstwem „Akwakultura Mołdawii”.

Drugą część obrad zjazdu prowadził prezydent NACEE dr Laszlo Varadi przy współudziale generalnego sekretarza Petera Lengyela. Rozpoczął swoje wystąpienie od powiadomienia członków NACEE o zmianie swojego statusu zawodowego, a mianowicie rezygnacji z funkcji dyrektora HAKI w związku z przejściem na emeryturę. Spowodowało to konieczność negocjacji z pełniącym obowiązki dyrektora nowych warunków współpracy pomiędzy instytutem i HAKI. W efekcie spowoduje to wzrost kosztów administracyjnych NACEE. Nie powinno to wpłynąć, na razie, na wysokość składek członkowskich. Następnie sekretarz przedstawił roczne sprawozdanie merytoryczne i finansowe z działalności zarządu NACEE, które, po dyskusji, zostało przyjęte przez uczestników zjazdu.

Następnie uczestnicy zjazdu zostali poinformowani o ważnych imprezach międzynarodowych w 2012 roku, a między innymi o konferencji-wystawie „AQUA 2012”, która się odbędzie na początku września w Pradze. Na tej konferencji NACEE będzie reprezentowana oficjalnie przez dr. Laszlo Varadi, który bierze udział w pracach komitetu organizacyjnego „AQUA 2012”.

Fot. 2. Przewodniczący NACEE dr Laszlo Varadi otwiera III Zjazd NACEE.

Fot. 3. Ferenc Levani przedstawia wyniki wieloletnich doświadczeń z eksploatacji stawowego systemu recykulacyjnego funkcjonującego w gospodarstwie Aranypony.

W następnym dniu zorganizowano minikonferencję poświęconą problemom rybactwa stawowego, a w szczególności produkcji karpia. W pierwszej części zostały przedstawione nowe technologie chowu karpia wprowadzane na Węgrzech i w Rosji. Koledzy z Węgier podzieli się swoimi wieloletnimi doświadczeniami eksploatacyjnymi

zintegrowanych systemów multitroficznej akwakultury zarówno w postaci stawowego systemu recykulacyjnego, jak i coraz bardziej popularnej w Europie technologii „stawu w stawie” łączącej superintensywny chów z ekstensywnym – zrównoważonym ekologicznie.

W drugiej części, która miała charakter ogólny, przeglądkowy między innymi przedstawiono prezentację przygotowaną przez autorów niniejszej informacji pt. „Rola produkcji karpia w akwakulturze europejskiej”.

Oprócz perfekcyjnego przygotowania technicznego części oficjalnej, umożliwiającą sprawną realizację harmonogramu posiedzeń i konferencji organizatorzy zadbałi o socjalno-kulinarą stronę spotkania. Sprzyjało temu niewątpliwie usytuowanie miejsca pobytu uczestników. Jak już wspomniano konferencja odbywała się w centrum konferencyjnym położonym wśród stawów Gospodarstwa Rybackiego „Aranypont”. Jest to jedno z największych gospodarstw stawowych na Węgrzech. W jego skład wchodzi ponad 1000 ha stawów oraz kilka zbiorników zaporowych. Głównym obiektem chowu stawowego jest oczywiście karp. Z uwagi na presję ptaków rybożernych, część stawów gospodarstwa leży na trasach migracji ptaków, ogranicza się tradycyjną produkcją stawową na rzecz zintegrowanych systemów multitroficznych. Gospodarstwo od wielu lat inwestuje w rozwój działalności ekoturystycznej, czego efektem jest również wspomniane centrum hotelowo-konferencyjne. W sezonie turystycznym nastawione jest głównie na turystykę wędkarską. Aby uatrakcyjnić pobyt turystom, a także zachęcić do przyjazdu innych organizowane są częste różnego typu masowe imprezy rozrywkowo kulinarne propagujące podstawową produkcję gospodarstwa – ryby. Obecnie dzięki funduszom unijnym prowadzona jest rozbudowa bazy turystycznej.

Ryszard Kolman, Andrzej Lirski
Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

Sprostowanie

Dotyczy artykułu „Podsumowanie XVII Konferencji Rybackich Użytkowników Jezior, Rzek i Zbiorników Zaporowych w 2012 roku” – Komunikaty Rybackie nr 3/2012, str. 36-38.

Z przyczyn technicznych na stronie 38 został pominięty fragment artykułu, który zamieszczamy poniżej (wyróżniony kursywą).

Redakcja

Jak już wcześniej wspomniano konferencja ta była spotkaniem zorganizowanym w ramach projektu współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej. Głównym celem niniejszego projektu jest wspieranie działań sprzyjających rozwojowi współpracy między przedstawicielami sektora rybactwa śródlądowego, nauki, administracji publicznej i podmiotów społecznych oraz opracowanie i promocja zasad zrównoważonego korzystania z zasobów rybackich. Projekt będzie miał również wpływ na zwiększenie przejrzystości w przepływie informacji między poszczególnymi instytucjami nadzorczymi a rybackimi użytkownikami jezior,

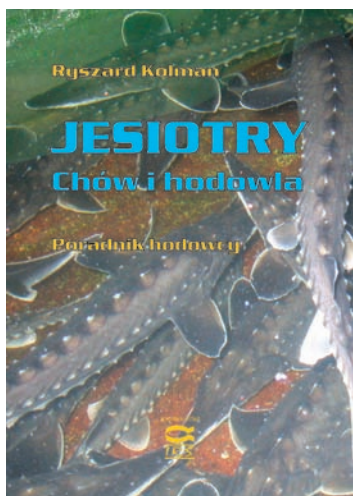
rzek oraz zbiorników zaporowych. Ważnym celem tego projektu jest integracja środowiska rybackiego oraz podnoszenie świadomości ekologicznej i długofalowej odpowiedzialności w tym zakresie rybackich użytkowników jezior, rzek i zbiorników zaporowych.

Na stronie internetowej projektu (<http://zs.infish.com.pl>) na bieżąco publikowane są informacje na temat prowadzonych badań oraz aktualne wiadomości o konferencjach i szkoleniach. Ponadto dostępne są również wzory ankiety i materiały konferencyjne w formacie PDF.

Tomasz Czerwiński,
Hanna Draszkwicz-Mioduszevska

Wydawnictwo IRS poleca ♦ Wydawnictwo IRS poleca

Ryszard Kolman – Jesiotry. Chów i hodowla – Wyd. IRS 2010, wyd. II, poprawione i rozszerzone, s. 134, 48 zdjęć, 22 rys.

...Planując budowę obiektu specjalizującego się w chowie ryb jesiotrowatych należy przede wszystkim określić zakres działalności, tzn. czy będzie w nim realizowany pełny cykl hodowlany od ikry do tarlaków, czy też tylko wycinek tego cyklu, np. tucz od narybku do ryby towarowej. Specjalizacja obiektu i w konsekwencji przyjęte technologie chowu rzutować będą na wymogi związane z jego lokalizacją, a w szczególności na wielkość powierzchni i konfigurację terenu oraz dostępność i jakość wody. Przykładowo do prawidłowego funkcjonowania obiektów zarybieniowych, produkujących wylęg podchowany lub narybek, niezbędna jest woda o I klasie czystości, natomiast tucz jesiotrów może być prowadzony w wodzie II klasy czystości. Należy przy tym uwzględnić zarówno w pierwszym, jak i drugim przypadku możliwość poprawiania niektórych jej wskaźników, np. zawartości amoniaku, azotynów lub ilości rozpuszczonego tlenu, ponieważ wymogi technologii chowu są wyższe niż przyjęte zakresy ich wartości w klasyfikacji jakości wód powierzchniowych. [z rozdz. 4. Planowanie hodowli i chowu jesiotrów]

...Jak już stwierdzono wcześniej, najbardziej rozpowszechnioną w Polsce formą produkcji jesiotra towarowego jest chów w ośrodkach pstrągowych zasilanych wodą powierzchniową z jezior.

W warunkach klimatycznych północnej Polski okres, kiedy temperatura wody w „ciepłych” obiektach pstrągowych przekracza 10 C, trwa zaledwie ok. pół roku. Jednakże wyniki eksperymentalnego chowu jesiotra syberyjskiego i przeprowadzona na ich podstawie symulacja komputerowa, a potem doświadczenia hodowców –

pionierów, pokazały, że nawet przy tak krótkim okresie wzrostu produkcja tych ryb jest wysoce opłacalna. Na podstawie uzyskanych wyników został opracowany model produkcji jesiotra towarowego w stawach typu pstrągowego. Cykl produkcyjny, od obsady narybkiem do uzyskania ryb towarowych o średniej masie ok. 2 kg, trwa 780 dni (rys. 18). Materiałem obsadowym jest narybek jesiotra syberyjskiego o średniej masie ok. 10 g, który wpuszcza się do stawów na początku czerwca. Do końca pierwszego sezonu (150 dzień chowu) średnia masa osobnicza ryb przy właściwym karmieniu powinna przekroczyć 400 g.

W okresie zimowania trwającego ok. 6 miesięcy następuje spadek łącznej masy obsady o ok. 12%. Spowodowany jest on zarówno obniżeniem kondycji nie żerujących zimą ryb, jak i śnięciami pojedynczych osobników. W następnym sezonie chowu (do 500 dnia) jesiotry powinny osiągnąć średnią masę ciała ok. 1400 g. Po kolejnym zimowaniu w przeciągu ok. 3 miesięcy ryby poprawiają swoją kondycję i przystają do średniej masy osobniczej ok. 2000 g, przyjętej za minimalną masę jesiotra handlowego. [z rozdz. 7.1. Chów jesiotrów w stawach typu pstrągowego]

...Do konsumpcji mogą być przeznaczane osobniki pochodzące z hodowli, należące do różnych gatunków jesiotrów lub ich hybrydy o masie powyżej 2,0-2,5 kg. Wyjątek stanowią sterlety, które „wielkość konsumpcyjną” osiągają już przy masie ciała ok. 0,3 kg. Ryby tej wielkości mają już odpowiednie proporcje ciała, a ich mięso pod względem składu podstawowego przestaje się zmieniać. Osobniki mniejsze mogą być sprzedawane w postaci tuszki z głową – świeżej, schłodzonej lub wędzonej. Natomiast większe o masie powyżej 3-4 kg powinny być przetwarzane i sprzedawane w postaci filetów. [z rozdz. 10. Przetwórstwo jesiotrów]